

O bunică și-o copilă !

Intr-un colț uitat de lume ... lângă podul dinspre moară
O bătrână și-o copilă își duc viața-ntr-o căscioară .
Erau tare nevoiașe ... greu se descurca bunica
Își creștea cu multă trudă și iubire , nepoțica !

Dar necazul iute vine peste omul necăjit
Și fetița ei cuminte într-o zi s-a-mbolnăvit !
Tot a încercat bătrâna să găsească bolii leac
Dar degeaba ... că nimic nu se leagă la sărac !

A pornit plângând bătrâna la un doctor la oraș
N-avea bani ca să-l plătească, dar a luat un colț de caș !
Însă doctorul îi spune : ,, - N-am cum să te-ajut bunica ,
Până nu-ti aduci la mine , mai în grabă nepoțica !"

Lacrimi i-au brăzdat obrazii că n-avea cum să o poarte
Pe fetița ei bolnava la un vraci așa departe ...
Dar mergând pe străzi buimacă a văzut în fața sa
O biserică frumoasă ... pe o strada ... undeva !

A intrat privind sfioasă către Sfintii din Icoane
Și a-ngenuncheat bătrâna lângă câteva cucoane
Ascultându-le bătrâna rugăciunea lor cea lungă
A-nceput cu voce tare să rostească a sa rugă :

,, - Dragă , DOAMNE , sunt Maria ! Nepoțica mea-i bolnavă
Zace-n pat de multă vreme ... e slăbită și firavă
Dacă poți Tu să o vindeci , mergi acuma ... iute ... iute
Casa noastră-i lângă moara ce se află lâng-o punte !

Ai să vezi căsuța noastră cu pereții care crapă
Are găuri în șindrila ... e micuță și săracă ...
Caută sub preșul roșu și i-a cheia de la ușă
Mergi , Te rog , să-mi vindeci fata ! Fata mea ca o păpușă !

Să nu uiți ! Când ieși din casă să pui cheia tot la loc
Ca sa pot deschide ușa când o fi să mă întorc !
Gata ? Ți-ai notat adresa ? ... iaca ... plec și eu la drum ,
Mulțumesc , Mărite DOAMNE ... mulțumesc încă de-acum !"

O priveau râzând mărețe ,, cuvioasele" femei
Zice una mai țâfnoasă : ,, - Vai și-amar de ruga ei !"
Dar bătrâna-si ia desaga și pornește către casă
Cu Nădejde Mare-n DOMNUL ... nu le-aude sau nu-i pasă !

Și Minune ! Când ajunge și deschide grabnic ușa ,
Nepoțica ei cea dragă cânta legănând păpusa
,, - Cum ? Te-ai ridicat, micuțo ? Vino iute la bunica !"
Și degrab' îi sare-n brațe ca zvărluga , nepoțica !

,, - A venit aici un doctor și m-a sărutat pe frunte
Avea haine de lumină și în plete stele multe ,
Si sub pletele-nstelate ... precum crinul fruntea Lui !
Dar pe mâini avea , bunico , două răni adânci de cui !

Și mi-a spus cu voce blândă , Mângâindu-mi talpa goală
Să mă joc iar cu păpușa că nu mai sunt bolnăvioară !
M-a rugat să-ți spun și ție c-a găsit căsuța noastră
Si ai cheia așezată chiar sub preș , lângă fereastră "

(după o pildă ortodoxa de Eliana Popa)